

Naturvårdsverkets förfatningssamling

ISSN 1403-8234

Naturvårdsverkets allmänna råd om finansiella garantier till 18 § förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter;

NFS 2007:6

Utkom från trycket
den 15 oktober 2007

beslutade den 20 september 2007

Dessa allmänna råd avser tillämpningen av 18 § i förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter.

Till 18 §

Skyldighet att säkerställa finansiering för fullgörande av producentansvaret

Säkerställandets beloppsmässiga omfattning

En producents skyldighet att omhänderta en hushållsprodukt bör anses vara beloppsmässigt säkerställd om skyldigheten garanteras till ett belopp som motsvarar den totala kostnaden för omhändertagande av produkten vid den tidpunkt då den bör anses uttjänt. Denna kostnad kan reduceras med en del av produktens materialvärde om det med beaktande av risken för materialvärdesförändringar över tiden framstår som sannolikt att beloppet är tillräckligt.

Beräkning av omhändertagandekostnad och produktens förväntade livslängd bör finnas tillgänglig och kunna redovisas på tillsynsmyndighetens begäran.

Om en producent ansvarar för mer än en typ av produkt, bör uppgifterna finnas separat redovisade för varje kategori enligt bilaga 1 i förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter. Det bör av redovisningen framgå om produkter inom en kategori har olika livslängd och olika återvinningskostnader.

Om en producents uppgifter om framtida omhändertagandekostnader avsevärt skiljer sig från andra producenters uppgifter om likvärdiga produkter, bör producenten redovisa skälen för avvikelsen. Om producenten kan visa att avvikelsen beror på att produkten i fråga är utformad eller konstruerad på ett sätt som motiverar den, bör en sådan redovisning godtas.

Säkerställandets tidsmässiga omfattning

Producenten bör säkerställa omhändertagandet under produktens förväntade livslängd.

Garantiform

Följande typer av säkerställanden av bank eller försäkringsbolag som enligt svensk lag får bedriva verksamhet i Sverige bör godtas, om säkerställandena i övrigt uppfyller ovan angivna krav och kraven i 18 §:

- En försäkring som, enligt vad producenten kan visa, säkerställer att den som omhändertar de försäkrade produkterna, eller motsvarande mängd likvärdiga produkter, får tillräcklig ersättning för omhändertagandet.
- En bankgaranti till ett belopp i svensk valuta som kan justeras årligen så att det motsvarar producentens samlade garantiåtagande. Av garantin bör framgå att tillsynsmyndigheten får ta garantibeloppet i anspråk för omhändertagande av avfall om producenten är insolvent, har avslutat sin verksamhet på den svenska marknaden eller om det av något annat skäl kan visas att producenten inte kan eller har för avsikt att fullfölja sina skyldigheter.
- Ett spärrat bankkonto i svensk valuta som pantsätts till förmån för tillsynsmyndigheten och från vilket producenten får lyfta medel endast efter tillsynsmyndighetens medgivande. Av pantsättningen bör framgå att tillsynsmyndigheten får ta garantibeloppet i anspråk för samma ändamål och vid samma tidpunkt som bör gälla för en bankgaranti, enligt vad som angivits ovan.

Vidare bör kollektiva finansieringssystem godtas som, enligt vad producenten kan visa, säkerställer den belopps- och tidsmässiga risken enligt vad som angivits ovan. Dessa risker bör anses säkerställda om

1. finansieringssystemet tillser att tillräckliga medel fonderas på ett sätt som innebär att systemets medlemmar inte har rådighet över fondens medel samt att systemet, i förhållande till sina medlemmar, åtar sig att inte använda fonderade medel på annat sätt än vad som följer av förordningen och dessa allmänna råd

eller

2. systemets medlemmar uttryckligen åtar sig att ta hand om varandras avfall från hushållsprodukter om behov skulle uppstå (uttryckligt återvinningsåtagande) och systemet är tillräckligt solitt för att garantera att medlemmarnas avfall kommer att omhändertas.

Om ett kollektivt finansieringssystem valt ett uttryckligt återvinningsåtagande, bör medlemmarnas totala borgensåtagande vara större än medlemmarnas totala kostnader för omhändertagande som beräknats enligt dessa allmänna råd. Upp till 150 % av den beräknade kostnaden bör vara lämpligt för att uppfylla ett sådant reciprokt åtagande.

Ett kollektivt finansieringssystem bör anses vara tillräckligt solitt om

- systemets medlemmar har en godtagbar kreditvärighet i förhållande till medlemmarnas totala garantiåtagande,
- medlemmarna i systemet uppgår till ett sådant antal att systemet inte kan anses vara beroende av endast några få medlemmar, samt
- systemet har avsatt medel i en sådan omfattning att det täcker omhändertagandet av sådant avfall som avses i 18 § tills producenterna nästa gång skall redogöra för hur garantikravet efterlevs, d v s under ett års tid.

Oavsett hur det kollektiva finansieringssystemet garanterar sina medlemmars åtaganden bör garantin reflekteras i avtal mellan finansieringssystemet och respektive medlem. En kopia av avtalet bör kunna uppvisas på tillsynsmyndighetens begäran.

Naturvårdsverket

LARS-ERIK LILJELUND

Helen Lindqvist

(Enheten för produkter och avfall)

